

Nr 1109

Av herrar Tobé och Ekström, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 58, angående ny organisation av sjöfartsverket, m. m.

Sjöfartsverkets befattning med oljeskyddet

I proposition nr 58 föreslås ny organisation för sjöfartsverkets centrala förvaltning. Förslaget innebär bl. a. en renodling av de egentliga sjöfartsuppgifterna så att en del av verkets nuvarande uppgifter förs över till andra verk.

I fråga om åtgärder mot vattenförorening från fartyg främst genom oljetläpp föreslås att sådana uppgifter fortfarande skall handläggas av sjöfartsverket. Dock föreslås den ändringen att det till verket knutna statens oljeskyddsråd skall upphöra och dess uppgifter övertas av naturvårdsverkets vattenvårdsråd (med representant för sjöfartsverket).

Denna förändring torde i och för sig kunna godtas under förutsättning att nuvarande uppgifter och behovet av ökade insatser i fråga om föroreningsfrågorna kommer att tillgodoses. Naturvårdsverkets vattenvårdsråd kan beräknas vara mer lyhört för vikten av att bevaka föroreningsfrågorna i samband med skeppsfart än vad oljeskyddsrådet i sjöfartsstyrelsens regi kunnat vara. Men själva tillsynen av hur gällande stadgar för oljeskyddsanordningarna ombord efterlevs liksom granskningen av oljedagböckerna föreslås skola behållas hos sjöfartsverket. Motivet härför anges vara att naturvårdsverket inte har någon lämplig regional organisation härför.

Redan med nuvarande organisation har det från såväl miljöskyddsorgan som sjöfartsstyrelsen framförts att fartygsinspektionens lokala organ haft svårt att hinna med oljeskyddsfrågorna. Egentliga säkerhetsfrågor har helt naturligt ansetts vara huvuduppgifter. Det kan därför föreligga risk för att oljeskyddsfrågorna kommer att bli än mer styvmoderligt behandlade inom sjöfartsverket om initiativ och ansvar för utvecklingen läggs över på ett till naturvårdsverket knutet organ. Dessa farhågor förstärks av att oljeskydd och övervakning av annan vattenförorening inte medtagits i den ärendeförteckning som hör till departementschefens förslag till organisation av sjöfartsinspektionen inom verket. Där talas endast om tillsynen ombord på fartygen enligt säkerhetslagstiftningen, vilket inte ens med en vid tolkning torde kunna innefatta även oljehanteringen. I propositionens beskrivning över sjöfartsstyrelsens nuvarande uppgifter omnämnes dock att utredning

om förbättrade anordningar i hamnar för mottagande av oljerester från fartyg pågår inom styrelsen. Omnämmandet står under rubriken Övrig verksamhet, men propositionen ger ingen antydning om vilken befattning sjöfartsverket har eller beräknas komma att få med dessa anordningar.

Oljeskyddet och skyddet mot annan vattenförorening ingår som viktiga delar i den strävan till ett bättre skydd av vår miljö som nu allmänt omfattas. Det bör då vid en omorganisation av sjöfartsstyrelsen ges garantier för att en försämring inte inträder. Det bör klart utsägas hur sjöfartsinspektionen har att bevaka viktiga delar av detta miljöskydd. Detta kan ske genom ett tydligt programuttalande i verkets blivande instruktion. Men det bör också ge utslag i tilldelning av tillräcklig personal såväl lokalt som centralt.

Med stöd av det anförda får vi hemställa,

att riksdagen i samband med behandlingen av proposition nr 58 måtte uttala att frågorna om oljeskydd och skydd mot annan vattenförorening vid en omorganisation av sjöfartsverket måtte uppmärksammas i verkets instruktion och vid bestämmandet av verkets personaluppsättning så att en tillfredsställande handläggning av hithörande angelägenheter kan förverkligas.

Stockholm den 9 april 1969

Erik Tobé (fp)

Sven Ekström (s)
